

vai, nec pluvia venturi super eos, quia ibi occidit... Hæc fuit imprecatio Regis Prophetæ post mortem Saul, & Jonathæ... Maria sensus longe ab his abhorruerunt. Illa non maledixit Calvario, qui Filii sui sanguine irrigatus est...

Maria ad Crucem per... Maria ad Crucem per dem nihil cum indignis gloriam m... veritate

Quis ob... Maria ad Crucem per dem nihil cum indignis gloriam m... veritate

Quos doler... Maria ad Crucem per dem nihil cum indignis gloriam m... veritate

Jesus post diram hunc flagellationem, cum vix illi hominis superesset figura, ostendit populo ad sciendum in illo sensum aliquem miserationis: & populus hic humani generis horror, & execratio ferarum instar magis fecit illius sanguinem...

Pars, quam in passione, & morte divini Filii sui, habuit Deipara, cujus illa omnes dolores pertulit, omnia opprobria, quibus ille saturatus fuit, omnemque amaritudinem, quibus anima eius fuit repleta...

Maria peperit divinum Filium sine dolore, sed non nisi inter dolores acerrimos Passionis, & Mortis hujus Filii sui facta est Mater nostra per hæc verba Salvatoris ipsius ad dilectum Discipulum suum: Ecce Filius tuus, ecce Mater tua.

Miseratio jejunæ, & mere theoricæ parum movet, Dominus personæ tristitia parti, et fides vere affici. Si Saluator patitur, ac moritur pro salute nostra, propter amorem nostri Beatissima Virgo patitur adeo prolixum, & crudele Martyrium.

Attenius, quæso, ad examen vocemus, quid perferendum fuerit Mariæ tempore Passionis, & Mortis Filii sui Salvatoris Nostri. Habitus semper fuit tamquam cumulus inhumanitatis, & velum suppliciorum omnium maximum cogere filios, ut testes essent tormentorum, quibus eorum Parentes afflictebantur...

Ambigi nequit quominus Sanctissima Virgo perfecte edocta fuerit Redemptionis nostræ Myſterium, ex quo facta est Mater Salvatoris, & omnes illius circumstantias exploratas habuerit. Cum Pater æternus elegerit illam in Filii sui Matrem, concellerat illi super hæc Filium jura omnia, qui per summam nequitiam, ac ingnomiam ita conquinatur, ut verum esse Deum. Dum Lexissima illa fœvere flagellatio, quædam Filio verbera infligebantur, quæ cor, animamque Virginis non ulcerarent?

Quid Maria passâ fuerit, dum Salvator flagellis cederet & crucifigebatur.

Qua in occasione ita fitura fuerit passio dolorum Mariae.

Si Virgo dolens, quos pertulit in morte & passione Filii sui, nos ad Crucem pedem peperit.

Compti debemus dolorem huius Virginis in passione Filii sui.

Si Virgo in capite parit ab eo momento, quomodo in passione filii sui.

illi futurum ut Filii passio simul esset Passio Matris. Ecce passio est in Signum, cui contradicitur (Luc. 2.) videlicet Jacobi quodammodo simul disputaverant, quoniam majoribus contumeliis, & opprobriis Messiam conquinaret. Fiet ille precipuum objectum odii, & crudelitatis eorum: & tuam ipsius animam pertransibit gladius; (ibidem.) tu vero Mater animam habebis gladio consolam, videlicet tu inde gravissimum dolorem percipies. Contumelia quibus Filius tuus decorabitur, totidem erunt veluti pugiones ictus, quibus cor tuum transverberabitur. Dolere, quem inde percipies, morte ipsa erit acerbior, & si minus una cum Filio tuo morieris, toties eris mortura, quoties Filium tuum patientem videbis. Per amorem nostrum Mater ista admirabilis, ista dolorum Mater consentit morti Filii sui, & haud æge excipit dolores, quos ipsi altatura erat Passio, & Mors hujus Filii, quem unice diligebat pro generis humani salute.

Mente aſsequi non licet, quid Sancta Virgo fuerit perpetua temporè Dominicæ Passionis, & mortis; hoc autem propter salutem hominum. Omnia membra Christi, & Maria holocaustum. Anulo pariter offerebant; hæc in sanguine cordis; illa in sanguine carnis. (Bernardus. Cat. nos. de laud. Virg.) Amor compatiens in Matris anima operabatur, quod clavi, flagella, spinæ, & lancea in corde adorabilis Filii. Vixit passiva, passiva est ultra humanitatem. (Idem.) Addit idem Autor: quia magis torquebatur passionibus Filii sui, quam si eadem passa fuisset in se; quandoquidem magis, quam se ipsam amabat Filium hunc nisi carissimum, causam dolorum suorum. Hac eadem de causa sanctus Hieronymus ait, alios fuisse Martyres, quia pro Jesu Christo mortui sunt; Mariam autem Martyrem super alios fuisse, mortem cum Jesu Christo. Martyres alii fuerunt moriendo pro Christo: Hæc commoritur Christo Martyr fuit. (D. Hieron.) Idem.

S. Bernardinus Senensis animo reputans dolorem extremum, quem Passionis tempore Sanctissima Virgo passa est, ait, tantum fuisse, ut si in omnes creaturas, quæ dolorem pati possunt, divideretur, omnes simul interirent. Filius tuus, Virgo Sancta, Divus exclamavit Bonaventura, passus est in Corpore, tu vero in anima tua: Sed omnia vulnera in singulis Corporis ejusdem artus diversa, simul collecta inveniuntur in corde tuo. O suavissimum Cor Mariæ! cur mihi mutatum est in abyſsum amaritudinum, & dolorum? Quos amoris, venerationis, doloris, & gratitudinis sensus tollere debemus, considerantes Sanctum Cor istud mutatum in pelagum amaritudinis? O suavissimum Cor amoris! aspicio cor tuum, & tuum, & jam non est cor; sed fel amaranthi, & abynthii: Huiusmodi sensibus religiosis mœroris, admirationis, & gratitudinis Sancti coluerunt dolores, & passionem Deiparæ; istisque nos quoque ad eorum exemplum eos honorare debemus. Pater Croiset in Assestis Tomo 3.

Sanctus Simeon dixit Mariæ: Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Propheta Vaticinium adimpletum est. Ut de hæc se vobis perfusum fit, meminisse fatis est, Mariam fœditate prope Crucem Filii sui, nunquam ab illa recessisse, ac Matrum omnium fuisse terrerrimam. Ex amore doloris excidium arguit; dum Filius suus digna indignaque omnia perferret. Perfectiones acerrime, ictus violentissimi, crudelitatis tormenta nihil habent, quod cum doloribus ejus valeat comparari; & non satis apte exprimitur, cum dicimus animam ejus tanquam gladio fuisse consolam. Lambertus in anno Evangelico Tomo 1.

Liquet S. Senem Simeonem portendisse Mariæ Virginis extremum dolorem, quo erit scienda in morte Filii sui, & ipsam ex hac prædicatione cogitatione obtinuisse explicitam, atque certissimam eorum, quæ erant eventura in obitu Salvatoris, & quorum dolorem acerrimum ipsa perceptura erat in corde suo. Hoc illi jam erat compertum seu per Dei revelationem, seu per Bibliorum lectionem, quæ palam de Salvatoris morte loquuntur, seu quia Prophetæ Spiritu erit prædita. Sed hæc Simeonis verba ceteris luminibus lucem attulerat, atque ex illo tempore in antecessum vidit quidquid erat passura in Calvario, quod non longe aberat. Providentia, quam auctera est Mariæ Deum! Si illam defensas nos dolores subituras, cur non abscondit illum adeo sanctis Vaticiniis percurrit? Biron in Myſteris Virginis vita.

Cum Martyr vitam fundit propter Jesum, unum duntaxat peculiare tormentum subit. Caput illi amputatur; cor gladio configitur; semel moritur, momento supplicium ejus perturbat; sed cum Martyrio se præparat, dispositio hæc se ad omnia extendit supplicia; ea toto hoc temporis spatio patitur, ac dici potest, hic toties mori, quoties morti subeunda præsto est. Hinc Deus videns corda fidelia, ac generosa, quæ destinavit ad subeundum propter gloriam suam cruciatibus, ipsis aperit penas, & mala, quæ sunt perpeſſuri, ut libenter illa sustineant, ut sustineant illa etiam antequam tempus eorumdem sustinendorum adveniat, ac

tantumque gloriæ ex animi sui præparatione recipiant. Ecce passio crucifigendus est; absolutissimam habuit mortis suæ cogitationem a primo vitæ suæ articulo. Maria particeps futura est dolorum ejus; particeps quoque sit cognitionum illius. Deus mittit Prophetam ad eam, a quo ipsi gladius ostendatur, quo est vulneranda. Quem illa percipit fructum ex hac prædicatione, & fœnulis fuisse luminibus? Illa dolori se præparat, & offert cor suum hæc gladio. Ipe Propheta terminus hunc incipit sensum. Oraculum est, quod hinc quidem repræsentat dolorem, quem prætolatur, inde vero addit lenimentum, & causam, propter quam illum subire tenetur. Tuam ipsius animam gladius pertransibit. Gladius est; ecce dolor, sed est gladius Jesu, ecce ratio lenimenti: Ipsus est gladius Jesu, quia hic doloris subiectum esse debet, & causa. Ratio lenimenti est, quia illa pati debet ad conspectum tormentorum illius; quæ miserratio de corpore Filii in Mariæ cor traducit. Quam gratias sunt dolores Matris, quandoquidem sunt item ad Filii! Quam amabiles sunt dolores Matris, quandoquidem Filius eos gignit in Matre. Ipsus. Hic Virginis gladius est, quia mortis Jesu sit particeps; sed propter amorem filii, mater hæc plagas recipiet: Quam gloriosa hæc tunc vulnera! Ipsus; Sed hic erit Maria gladius; efficit enim ut aliquando ad filii exemplum mater patiatur. Videt illa ex primo ipso vitæ momento Jesum compertum habere Patris sui decretum, quo mori jubetur. Ipsa vero se exhibet futuram victimam per hæc verba: exhibeo tibi in antecessum cor meum ad excipiendas omnes indignationes tuas plagas; mihi corpus apertum, ut es tibi victima, Deus meus, hoc a Providentia tua recipio, & ex hoc temporis momento offero tibi corpus hoc, & cor ad recipiendas omnes impressiones dolorum, quos mihi inferre tibi placuerit. Biron in Myſteris Mariae Virginis.

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

VITÆ MARIE VIRGINIS POST MORTEM FILII SUI AD SUAM.

Jesus Christus ascendens in Cælum reliquit Matrem suam in terris, ut præsentia sua solatium fidelibus afferret, eosque exemplorum suorum Sanctitate edificaret. Sed hæc seculis nequaquam fregit archæam conjunctionem, quam amor Matrem inter & Filium pepererat. Hæc illi conjuncta fuit Spiritu, unum illum omnium cogitationum suarum argumentum proponens: Illi conjuncta fuit actionibus, propter illum dumtaxat agens. Illi conjuncta fuit corde, illum unice diligens. Illi conjuncta fuit sublimi contemplatione, ne uno quidem momento a divina ipsius præsentia recedens. Si enim Moyses in fervore orationis suæ facie ad faciem cum Deo collocatus fuit: Si Religiosis nostræ primus Martyr vidit Cælum apertum, & Filium Dei itantem ad dexteram Patris: Si S. Paulus usque ad tertium Cælum rapus fuit; si dilectus Discipulus per extatim vidit Majestatem Dei Virginibus illam quocumque subsequentiibus septam, & magnificentiam caelestis Jerusalem, cujus extimiam nobis hypoſtalam exhibet: quoties Mariæ, quæ a primo Conceptionis suæ momento Deum vidit, juxta complurium Doctorem sententiam, cum illo facie ad faciem collocata est, donec in terris permanit? Quoties illi parit Cælum, ut ibi thesaurum suum prospiceret? quoties in Spiritu rapta fuit princeps Virginum quocumque sequentium illum, cujus est Mater? Nonne dicere potuimus illa interdiu, illa noctu occupata Filio suo, hunc effectum fuisse animam, & vitam cordis sui? O quam beata vita est cordis de Deo tantum, & cum Deo vivensis! Quandam flet, Domine, ut cor meum tibi penitus adhærens non nisi vivat de te? Ex Soliditate Virginum.

Frequens Communio fuit divinum alimentum, quod servavit conjunctionem, quam amor inter cor Jesu, & Mariæ fecerat. Nascens Ecclesiæ fideles perleverabant; S. Lucas ait, in communione fractionis panis. Maria quoque omnibus præcallebat fervore, & amore, recipiebatur quoque singulis diebus Corpus adorabile, & pretiosum Filii sui sanguinem, sed quæ fide, quæ reverentia, quæ devotione particeps fiebat augustissimi hujus Sacramenti? Quas extales, quos amoris impetus experiebatur, postquam eodem Sinau receperat eum, quem eodem conceperat? Considerate hoc in loco Ecclesiæ, Sanctorumque Patrum sententiam esse, hoc idem esse Corpus, eundemque sanguinem, quem Dei Filius accepit a Maria, quod ipsi colimus, & in Eucharistico Sacramento recipimus. Nonne enim S. Augustinus ait, caro, quam manducamus ad sacram Mensam accedentes, caro est, quam a Maria Dei Filius accepit? Nonne docet S. Joannes Damascenus; Corpus Salvatoris, quod formatum est ex sanguine Mariæ, & quod est in Cælo dari non

Maria semper per consuetudinem suo per amorem Sanctissimi.

Sanctus hinc amor matris, & amicitia fuit esse Sanctissimi Communio.

